

Rozhodnutie je právoplatné,
dňom 17.6.2005
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. R. [REDACTED] J. [REDACTED], sudcovi Okresného súdu [REDACTED], na ústnom pojednávaní dňa 11. novembra 2004, takto

rozhodol:

JUDr. R. [REDACTED] J. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytom v [REDACTED], sudca Okresného súdu v Považskej Bystrici sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

oslobodzuj e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

1. postupoval v konaniach vedených na Okresnom súde Považská Bystrica pod č.k. 7 C 475/02 a č.k. 7 C 82/03, najmä pri

- rozhodovaní o návrhu navrhovateľa P. [REDACTED] M. [REDACTED], právne zastúpeného advokátom JUDr. D. [REDACTED] D. [REDACTED] proti odporcovi A. [REDACTED] D. [REDACTED] za vedľajšieho účastníctva S. [REDACTED] k. [REDACTED] a.s. B. [REDACTED] o náhradu škody z ublíženia na zdraví a vydání rozsudku č.k. 7 C 475/02-24 z 25.11.2002, ktorým rozhodol, že odporca A. [REDACTED] D. [REDACTED] je povinný zaplatiť navrhovateľovi P. [REDACTED]

M [redacted] sumu 2.274.733,- Sk a trovy konania 95.150,- Sk na účet právneho zástupcu navrhovateľa, advokáta JUDr. D [redacted] D [redacted] keď rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku napriek tomu, že neboli splnené procesnoprávne, ani hmotnoprávne podmienky pre jeho vydanie,

- vysporiadaní sa s oznámením vedľajšieho účastníka konania 7 C 82/03 A [redacted] - S [redacted] a.s. B [redacted] (správne by mal byť vedľajší účastník označený ako S [redacted] k [redacted] zast. A [redacted] - S [redacted] a.s., [redacted], na čo vedľajší účastník upozornil súd podaním doručeným súdu 13.6.2003) o podanom trestnom oznámení, obsahujúcom skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin poisťovacieho podvodu, adresovanom Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici (č.l. 45 v spise Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7 C 82/03) a oznámením, že v predmetnej veci už orgány činné v trestnom konaní, konkrétne Krajský úrad justičnej polície v Trenčíne vedú trestné konanie pod značkou DRN 51/Kp-Mk-2003 (vyjadrenie zástupcu vedľajšieho účastníka na č.l. 50 v spise Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7 C 82/03, strana 3 zápisnice o pojednávaní z 15.12.2003) a následnou žiadosťou o prerušenie konania do skončenia trestného konania s poukazom na ustanovenia § 109 Občianskeho súdneho poriadku, keď napriek skutočnosti, že trestné oznámenie obsahovalo tvrdenia spochybňujúce zákonnosť a výšku nárokov uplatňovaných v konaní č.k. 7 C 82/03 a vedľajší účastník konania uviedol, že sa na jeho podklade začalo trestné stíhanie, konanie neprerušil

2. nedovolil zástupcovi vedľajšieho účastníka konania č.k. 7 C 82/03 zachytávať priebeh pojednávania na diktafón a do zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Považská Bystrica z 15.12.2003 vyhlásil uznesenie, že neprípúšťa, aby vedľajší účastník priebeh konania nahrával na zvukový záznam,

p r e t o ž e

tieto skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Odôvodnenie:

Podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 19.3.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b. Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť skutkami uvedenými vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa, sudca postupoval v konaniach vedených na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. 7 C 475/02 a sp.zn. 7 C 82/03 tak, že svojím správaním vzbudil oprávnenú pochybnosť a dôvodnú obavu o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu. V konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 82/03 nedovolil zástupcovi vedľajšieho účastníka zachytávať priebeh pojednávania na diktafón a do zápisnice o pojednávaní Okresného súdu [REDAKOVANÉ] zo dňa 15.12.2003 vyhlásil uznesenie, že nepripúšťa, aby vedľajší účastník priebeh konania nahrával na zvukový záznam, z čoho vyplýva, že konal v rozpore s platnými právnymi predpismi tým, že prekročil zákonom ustanovené možnosti obmedzenia práva na prijímanie informácií priznaného Ústavou Slovenskej republiky. Preto navrhol, aby disciplinárny súd uznal sudcu vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ Zákona o sudcoch, a to odvolanie z funkcie sudcu.

Sudca JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu nesúhlasil s návrhom na začatie disciplinárneho konania s tým, že žiadneho disciplinárneho previnenia, a už vôbec nie závažného, sa nedopustil a navrhovateľ vo svojom návrhu neuviedol a nezdôvodnil, v čom sa vidí jeho zvýšená škodlivosť a v čom takáto škodlivosť spočíva. Podľa jeho názoru, navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania za jeho rozhodovacia činnosť, a to aj napriek skutočnosti, že podľa ustanovenia § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch za rozhodovanie nemožno sudcu, ani prísediaceho stíhať. Poprel tiež tvrdenie navrhovateľa uvedené v návrhu, že rozhodnutie o nepripustení nahrávania priebehu pojednávania na zvukový záznam urobil bez následného uvedenia dôvodu. Toto tvrdenie navrhovateľa je založené len na jednostrannom informovaní bez toho, aby mu bola daná možnosť sa k celej veci čo len písomne vyjadriť. Na záver svojho písomného vyjadrenia sudca dodal, že funkciu sudcu vykonáva od 2.7.1993 a za uvedenú dobu nebolo voči nemu začaté disciplinárne konanie a ani nikdy nebol upozorňovaný na nedostatky v jeho rozhodovacej alebo inej činnosti súvisiacej s výkonom funkcie sudcu. Poukázal i na Uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 402 zo dňa 23.4.2004, ktorým Súdna rada Slovenskej republiky zrušila rozhodnutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení jeho výkonu funkcie sudcu Okresného súdu v Považskej Bystrici, Navrhol preto, aby ho

disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudcu JUDr. R. [REDAKOVANÉ], J. [REDAKOVANÉ], jeho obhajcu, svedkov JUDr. D. [REDAKOVANÉ], D. [REDAKOVANÉ], JUDr. R. [REDAKOVANÉ], N. [REDAKOVANÉ], P. [REDAKOVANÉ], M. [REDAKOVANÉ], D. [REDAKOVANÉ], M. [REDAKOVANÉ] a listinami pripojenými k návrhu – písomným vyjadrením sudcu zo dňa 15.5.2004, Uznesením Súdnej rady SR č. 402 zo dňa 23.4.2004, Rozhodnutím o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu č. 5346/2004 zo dňa 23.3.2004, Uznesením KS v Trenčíne č.k. 4 Co 492/02 zo dňa 28.2.2003, hodnoteniami JUDr. R. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], spisom OS v Považskej Bystrici sp.zn. 7 C 475/02 č.l. 1-71, spisom OS v Považskej Bystrici sp.zn. 7 C 82/03 č.l. 1-100, najmä zápisnicou z pojednávania na č.l. 49-51 p.v., dospel k záveru, že označené skutky nie sú závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 30 ods. 2 písm. e/ Zákona o sudcoch, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 30 ods. 4 citovaného zákona, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Podľa § 116 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, disciplinárnym previnením je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prierahov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona, závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1, okrem konania uvedeného v písmenách c/ a d/, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, pokiaľ sa týka skutku uvedeného pod bodom 1/ návrhu na začatie

disciplinárneho konania, že sudca v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 475/02 vydal dňa 25.11.2002 rozsudok pod č.k. 7 C 475/02-24, proti ktorému podal vedľajší účastník na strane odporcu v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že odporca uznal pred súdom nárok uplatnený žalobou podľa § 153a ods. 1 O.s.p. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 5 Co 170/03-44 zo dňa 27.6.2003 zrušil vyššie citovaný rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že v danej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie, súd vydal rozsudok pre uznanie a z toho dôvodu ani nevykonal žiadne dokazovanie na preukázanie výšky škody. Sudca, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v konaní ďalej pokračoval vykonávaním dokazovania, až do 12.7.2004, kedy mu predseda Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] opatrením Spr. 549/04 odňal túto vec a táto bola pridelená náhodným výberom inému sudcovi. Z dôvodov tohto opatrenia vyplynulo, že sudca podal sám predsedovi okresného súdu návrh na vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia veci z dôvodu, že na návrh ministra spravodlivosti SR bolo proti nemu začaté disciplinárne konanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5 NcC 14/04-65 zo dňa 17.6.2004 rozhodol, že sudca JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 7 C 475/02.

Ďalej disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. 7 C 82/03 na pojednávaní dňa 15.12.2003 zástupca vedľajšieho účastníka predložil na založenie do spisu „Trestné oznámenie“ adresované Okresnej prokuratúre v Považskej Bystrici datované 12.12.2003 (č.l. 45-48 spisu 7 C 82/03) a do zápisnice uviedol, že orgány činné v trestnom konaní už v predmetnej veci vedú trestné konanie konkrétne pod značkou DRN 51/Kp-Mk-2003 na Krajskom úrade justičnej polície Trenčín. Navrhol preto, aby súd konanie podľa § 109 O.s.p. prerušil až do skončenia trestného konania. Sudca o tomto návrhu nerozhodol a vyhlásil uznesenie, na základe ktorého odročil pojednávanie na 16.12.2003 o 13.00 hod. za účelom vyhlásenia rozsudku. Ešte dňa 15.12.2003 však vedľajší účastník vzniesol telefaxovým podaním námietky zaujatosti voči sudcovi, ktoré podanie bolo v origináli doručené do spisu dňa 16.12.2003. Na pojednávaní dňa 16.12.2003 sudca vyhlásil uznesenie, že pojednávanie odročuje na neurčito s tým, že vec bude predložená Krajskému súdu v Trenčíne z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 17 NcC 48/03-74 zo dňa 14.1.2004 rozhodol, že sudca JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp.zn. 7 C 82/03. Odvolací súd svoje uznesenie zdôvodnil tým, že len subjektívny názor účastníka, že sudca je voči nemu zaujatý ešte nedáva možnosť vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané vedľajším účastníkom vo vznesenej námietke zaujatosti, tieto sa týkajú spôsobu

vedenia konania sudcom a mohol by na ne vedľajší účastník poukázať prípadne v odvolacom konaní, ak by s rozhodnutím súdu I. stupňa nebol spokojný, ako na skutočnosti vedúce k nesprávnemu rozhodnutiu o veci. Napokon tiež podotkol, že z doterajšieho postupu JUDr. J. [REDAKOVANÉ] však nemožno usudzovať na zaujatosť sudcu voči vedľajšiemu účastníkovi.

Napokon z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, pokiaľ sa týka skutku uvedeného pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, že sudca v konaní vedenom na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. 7 C 82/03 na pojednávaní dňa 15.12.2003 vyhlásil uznesenie, že súd nepripúšťa, aby vedľajší účastník priebeh konania nahrával na zvukový záznam, ktoré aj riadne ústne zdôvodnil. Túto skutočnosť mal disciplinárny súd preukázanú jednak z výpovede sudcu a jednak z výpovede svedkov JUDr. D. [REDAKOVANÉ], P. [REDAKOVANÉ] a D. [REDAKOVANÉ], ktorí zhodne vypovedali, že sudca vyhlásené uznesenie ústne zdôvodnil najmä tým, že si zástupca vedľajšieho účastníka nevypýtal vopred od sudcu súhlas s nahrávaním a tiež tým, že by sa sudca opýtal navrhovateľa, či súhlasí s nahrávaním, keďže sa prejednávali veci jeho zdravotného stavu, ako aj ostatných prítomných na pojednávaní na snímanie ich hlasu.

Zástupkyňa navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní trvala v celom rozsahu na podanom návrhu, pričom uviedla, že sudca pri svojom rozhodovaní vzbudil dôvodné pochybnosti o svojej nestrannosti a nezaujatosti. K časti nahrávania súdneho konania uviedla, že Ústavný súd Slovenskej republiky niekoľkokrát rozhodoval v obdobných veciach a tým, že sa vôbec nezaoberal otázkami stretu ústavných práv na ochranu slobodného prístupu k informáciám a na ochranu prejavov osobnej povahy, možno vyvodiť, že dal prednosť právu na slobodný prístup k informáciám. Občianske právo podľa § 12 Občianskeho zákonníka je v danom prípade potlačené tým, že súdne konanie je verejné a preto možno vyhotovovať aj záznamy osobnej povahy účastníkov konania, ktoré práve účastou na súdnom konaní strácajú tento charakter. Je teda zrejmé, že sudca porušil ústavné právo vedľajšieho účastníka a rovnako možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Navrhla uznať sudcu za vinného v zmysle podaného návrhu a uložiť mu disciplinárne opatrenie, a to odvolanie z funkcie sudcu.

Obhajca sudcu vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní uviedol, že sudca v konaniach vedených na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. 7 C 475/02 a 7 C 82/03 postupoval podľa platných právnych predpisov, nič neporušil a pokiaľ sa týka skutku pod bodom 2/ návrhu uviedol, že jednou zo základných povinností sudcu je zabezpečiť, aby účastníci konania mali rovnaké práva a preto sudca postupoval podľa ustanovenia § 116 ods. 2 O.s.p., vyhlásil procesné uznesenie, ktoré riadne na pojednávaní odôvodnil.

Obhajca bol toho názoru, že zástupca vedľajšieho účastníka nahrával priebeh pojednávania tajne a jeho prepis nie je zákonný. Navrhol disciplinárnemu súdu, aby sudcu spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil.

Sudca vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní nesúhlasil s tvrdeniami navrhovateľa uvádzanými v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Uviedol pritom, že počas jeho práce vo funkcii sudcu nikdy nebolo voči nemu vedené disciplinárne konanie a nebola mu udelená ani žiadna výtka zo strany vedenia súdu. Navrhol preto, aby ho disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, pokiaľ sa týka skutku uvedeného pod bodom 1/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, sudca JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] svojim konaním pri rozhodovacej činnosti v spisoch vedených na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp.zn. 7 C 475/02 a 7 C 82/03 neporušil žiadne povinnosti sudcu citované v ustanovení § 30 ods. 2 písm. e/ a ods. 4 Zákona o sudcoch. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona, sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Za rozhodovanie nemožno sudcu stíhať (§ 29a citovaného zákona). Disciplinárny súd bol ďalej toho názoru, že navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia sudcu podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. b/ v spojení s ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch, ani jeho disciplinárneho previnenia. Sudca svojim konaním neporušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona a ani svojim správaním nevzbudil oprávnenú pochybnosť a dôvodnú obavu o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu. Navrhovateľ v disciplinárnom konaní nepreukázal ani zvýšenú škodlivosť konania sudcu. V skutku pod bodom 1/ návrhu kládol navrhovateľ sudcovi za vinu konanie súvisiace s jeho rozhodovacou činnosťou, pričom z pripojených spisov disciplinárny súd zistil, že takýmto konaním sudcu nebol ani jeden z účastníkov súdneho konania poškodený. Účastníci konania sa môžu riadnymi opravnými prostriedkami domôcť na súde vyššieho stupňa nápravy nesprávneho alebo nezákonného postupu pri rozhodovaní prvostupňového súdu, ktorý by mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takejto nápravy sa domohol na odvolacom súde vedľajší účastník v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 475/02, keď odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] č.k. 7 C 475/02-24 zo dňa 25.11.2002 a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie so zaujatím právneho názoru, ktorým je prvostupňový súd viazaný. Nezákonný postup nemožno sudcovi vyčítať vo veci 7 C 82/03, pretože vedľajší účastník využil svoje procesné právo

a vzniesol voči sudcovi námietky zaujatosti, pre ktoré už nemohol sudca urobiť vo veci ďalšie úkony. Keďže odvolací súd nenašiel u sudcu dôvody na jeho vylúčenie z prejednávania veci 7 C 82/03, nemožno u neho hovoriť o oprávnenej pochybnosti a dôvodnej obave o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu. O správnosti, ako aj zákonnosti postupu sudcu v konaniach vedených pod sp.zn. 7 C 475/02 a 7 C 82/03 môže rozhodnúť len odvolací súd v rámci jeho rozhodovacej činnosti o opravných prostriedkoch a iných procesných úkonoch (napr. o námietke zaujatosti), ktoré práva zákon účastníkom občianskeho súdneho konania poskytuje. Disciplinárny súd nezistil pri postupe sudcu vo vyššie uvedených konaniach (pod bodom 1/ návrhu) také správanie, ktoré by vzbudilo oprávnenu pochybnosť a dôvodnú obavu o nedostatku záruk pre objektívne a nestranné rozhodovanie súdu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny súd jednomyselne k záveru, že navrhovateľom označený skutok pod bodom 1/ návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením a preto sudcu JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] spod návrhu pod bodom 1/ podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Disciplinárny súd, pokiaľ sa týka skutku uvedeného pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania, musel vyriešiť otázku, či samotný zákaz zvukového záznamu pojednávania zo dňa 15.12.2003 vo veci vedenej pod sp.zn. 7 C 82/03 bol vykonaný nad rámec alebo v rámci zákona. Pritom skúmal na vec sa vzťahujúce právne úpravy, ktoré mohli alebo relevantným spôsobom regulovali postup sudcu v predmetnej veci.

Základná právna úprava zaznamenávania vedeného pojednávania je obsiahnutá v ustanovení § 40 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, o úkonoch, pri ktorých súd koná s účastníkmi alebo vykonáva dokazovanie, spisuje sa zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh dokazovania a uvedie sa obsah prednesov a výroky rozhodnutia; ak nahrádza zápisnica podanie, musí mať aj jeho náležitosti.

Práva účastníkov konania vo vzťahu k zápisnici z pojednávania sú vymedzené v ustanovení § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov. To neplatí, ak ide o zápisnicu o hlasovaní alebo listiny obsahujúce utajované skutočnosti alebo chránené údaje podľa osobitných predpisov. Využitie záznamovej techniky zo strany účastníkov konania (podľa názoru disciplinárneho súdu, ani zo strany verejnosti prítomnej

v pojednávacej miestnosti) nie je v danom ustanovení žiadnym spôsobom vymedzené, ba ani spomenuté.

Otázka použitia prostriedkov záznamovej techniky je najkomplexnejšie riešená v ustanovení § 34 ods. 4 Zákona o sudcoch, ktoré je zaradené medzi základnými právami sudcu, podľa ktorého sudca, ktorý vedie súdne pojednávanie, rozhoduje o tom, či je možné v priebehu pojednávania uskutočňovať obrazové záznamy, obrazové prenosy alebo zvukové prenosy. Právna úprava platná v čase rozhodnutia sudcu JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] neobsahovala konkrétnu úpravu vzťahujúcu sa na použitie záznamového zariadenia zvuku. Pokiaľ však zákonodarca vymedzil medzi základné práva sudcu rozhodovanie sudcu o zvukovom prenose, možno sa oprávnene domnievať, že pod zvukový prenos možno zahrnúť, bez použitia príliš extenzívneho gramatického a logického výkladu, aj samotný zvukový záznam, nakoľko pri dnešnej vyspelosti techniky je úplne bežné, že aj priame prenosy sa zaznamenávajú na prostriedky záznamovej techniky, ktoré sú následne používané na reprízy a prístupné v archívoch všetkých slovenských médií na internete. Pokiaľ by disciplinárny súd prijal akýkoľvek iný záver, musel by pripustiť, že základné právo sudcu obsiahnuté v ustanovení § 34 ods. 4 Zákona o sudcoch je prakticky nevykonateľné, iluzórne a sudca nemá žiadne právne prostriedky, aby zabránil zvukovému prenosu s určitým časovým posunom (zo zvukového záznamu).

Disciplinárny súd ďalej vyhodnotil obhajobu sudcu týkajúcu sa ochrany občianskych práv a slobôd účastníkov súdneho konania vedeného podľa Občianskeho súdneho poriadku. Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní Ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonom. Podľa § 1 Občianskeho súdneho poriadku, Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Podľa § 2 citovaného zákona, v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne a dbajú pritom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb. Z citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky a Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva iba všeobecná povinnosť sudcu vedúceho občianske súdne konanie, ale vyplýva z neho výslovná povinnosť sudcu dbať na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb, ba dokonca, aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

Za tohto právneho stavu musel disciplinárny súd pristúpiť aj ku skúmaniu jednotlivých práv a na druhej strane povinností, týkajúcich sa daného právneho problému, u účastníkov občianskoprávneho konania.

Podľa čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2. Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených Ústavou len zákonom. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Z uvedených ustanovení jednoznačne vyplýva, že na obmedzenie základných práv a slobôd musia byť splnené výslovne stanovené zákonné podmienky. Preto pri skúmaní obhajoby sudcu disciplinárny súd skúmal Občiansky súdny poriadok z hľadiska toho, či v sebe obsahuje ustanovenie, ktoré by u účastníkov konania (a dokonca aj u samotných úradných osôb prítomných na pojednávaníach) obmedzovalo ich základné práva a slobody. Medzi tieto práva nepochybne patrí aj nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia (čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky, Druhá hlava Občianske práva a slobody, Druhý oddiel Základné ľudské práva a slobody), ktoré je podrobne vymedzené aj v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka. Podľa citovaného ustanovenia, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa nasledujúceho ustanovenia § 12 ods. 1, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. Výnimky z citovaných ustanovení sú presne vymedzené v odseku 3 citovaného ustanovenia a vzťahujú sa výlučne na primeraný spôsob použitia na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby. Pokiaľ mal sudca dodržať svoje povinnosti uložené Ústavou Slovenskej republiky a na jeho postup v občianskom súdnom konaní priamo nadväzujúce zákonné úpravy, musel nevyhnutne pri svojom rozhodovaní riešiť aj ochranu citovaných základných práv a slobôd účastníkov konania.

V ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku týkajúcich sa osôb priamo zúčastnených na pojednávaní (najmä § 18 – účastníci, § 126 – svedok, § 25 – advokát) sa nenachádza žiadne ustanovenie, ktoré by spĺňalo Ústavou Slovenskej republiky stanovenú možnosť obmedzenia základných práv a slobôd v občianskom súdnom konaní.

Pokiaľ skutok pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania obsahuje poukaz na porušenie práva vedľajšieho účastníka na slobodný prístup k informáciám a tým porušenie článku 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenie relevantných ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zákon o slobode informácií), treba poukázať na skutočnosť, že toto právo je limitované Občianskym súdnym poriadkom práve v ustanovení § 44 ods. 1, v ktorom sú vyslovene vymedzené práva účastníka vo vzťahu k prístupu k úradne zaznamenanému priebehu súdneho konania.

Pokiaľ by aj existovala pochybnosť o závere, že konajúci sudca mal pripustiť zaznamenávanie priebehu konania na prostriedky záznamovej techniky, je nepochybné, že v danom prípade došlo k stretu dvoch zákonných práv účastníkov konania a sudca mal nepochybniteľnú zákonnú možnosť/povinnosť (§§ 1, 2 a 116 Občianskeho súdneho poriadku) rozhodnúť o tomto strete, vykonával jednoznačne svoju rozhodovaciu právomoc, ktorá nemôže byť disciplinárnym previnením, ako je mu to kladené za vinu. Podľa § 116 Občianskeho súdneho poriadku je pojednávanie verejné, s výnimkou pojednávaní vykonávaných notármi ako súdnymi komisármi. Na zabezpečenie nerušeného priebehu pojednávania súd môže vykonať opatrenia potrebné na usmernenie správania prítomných osôb.

Naviac nebola žiadnym spôsobom vyvrátená obhajoba sudcu týkajúca sa jeho rozhodovania s prihliadnutím na okolnosti predmetu konania, práve naopak, zo samotného súdneho spisu bolo potvrdené, že pri rozhodovaní o nepripustení mohol prihliadať aj na skutočnosť, že v predmetnej veci sa prejednávali tie najcitlivejšie veci týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa.

Postupu sudcu dala za pravdu aj skutočnosť, že napriek tomu, že svedok JUDr. R. [REDACTED] uviedol, že záznam bol vykonaný na základe zákonnej licencie na úradné účely (súkromnú poisťovňu v žiadnom prípade nemožno považovať za úrad v zákonom slova zmysle) a neboli vyhotovované jeho prepisy, sám navrhovateľ predložil disciplinárnemu súdu takýto prepis.

Z uvedených dôvodov disciplinárny súd aj v tomto prípade jednomyselne dospel k záveru, že navrhovateľom označený skutok pod bodom 2/ návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je závažným disciplinárnym previnením, ani

disciplinárnym previnením a preto sudcu JUDr. R. [REDAKOVANÉ] J. [REDAKOVANÉ] spod návrhu aj v tomto bode podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch oslobodil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 11. novembra 2004

JUDr. Karol KUČERA, v.r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

